

# "Que déu ens continuï do

JOAN CELIA



**"Les relacions entre Balears i Catalunya sempre han estat fluides."**

**H**a estat una "victòria amarga", tal i com pensa molta gent, sobretot els socialistes?

—En absolut. Però, en fi, que déu ens doni "amargues" victòries i no "dolces" derrotes. En aquestes eleccions s'ha demostrat que a Espanya hi ha un partit modern, nou, de tradició democràtica a l'estil dels països més avançats d'Europa, que ha estat capaç d'aconseguir el que jo diria que és quasi un miracle: que un partit de centre dreta hagi guanyat unes eleccions a un partit centenari com és el partit socialista. I encara més: que aquesta victòria s'ha aconseguit amb una persona al capdavant, José María Aznar, que ha anant fent camí fins guanyar un líder tan carismàtic com Felipe González. Si això és una "victòria amarga"... jo prec a déu que ens continuï donant "victòries amargues" i no tenc cap inconvenient que els altres continuïn tenint "derrotes dolces".

—El PP a Balears ha tocat sostre?

—No. Ara, és cert que com més vots té una formació política, més difícil és que cada vegada els incrementi. Però no crec que hagi tocat sostre. El que passa és que d'un partit que té 10.000 vots i passa a 20.000 diuen que ha augmentat un cent per cent; i si un partit en té 100.000 i passa a 110.000 "només" creix un 10%... Home! és que quan un partit com el PP arriba a percentatges del 45% resulta molt difícil incrementar-los.

—Hi ha hagut declaracions de dirigents del PP de les Balears que diuen que la nova fase que s'obre assegurarà que el Govern tenguí més sensibilitat autonomista. El PP de Balears se sent més còmode amb l'actual situació que no amb una majoria absoluta del seu propi partit?

—Home! A mi el cor em feia demanar la majoria suficient i necessària. Però la comoditat del PP de Balears no pot ser mai una comoditat egocèntrica o egoista. De cap manera, ha de ser i és solidària amb la resta del país. Tan de bo haguéssim tret més diputats, però els resultats són els que són, i estam satisfets.

Ara bé, una vegada que s'han donat els resultats, veiem que el tema del possible pacte amb CiU el podem entendre molt més, perquè des de sempre a Balears l'hem entès. De fet no és un tema nou, des de 1983 les relacions de la Comunitat Autònoma de Balears amb la Generalitat de Catalunya sempre han estat fluides. Per moltes raons, però sempre tenint clar que cadascú a ca seva, cada un amb la seva personalitat, però evidentment amb uns vincles històrics i lingüístics que ens uneixen i a partir dels

# ant 'amargues' victòries"

quals hem de fer camins de col·laboració, sense que ningú perdi la seva identitat i sempre tenint molt clar que nosaltres som una comunitat tan històrica com Catalunya, el País Basc, Galícia o la Comunitat Valenciana.

—*Ha parlat, després de les eleccions, amb responsables de CDC o UDC?*

—No.

—*Vostè mateix i el president Soler assumiran el paper de pont cap a CiU, gràcies a aquestes bones relacions que hi ha entre els dos executius?*

—El PP balear el que hem dit és que posarem a l'abast de la direcció nacional del PP, si ho creiem convenient, la nostra col·laboració. Ara, si em permet dir-ho d'una altra manera, jo sempre m'he estimat més que em diguin 'Joan, vine' que no 'Joan, què fas aquí?'

—*Vol dir que ningú del PP de Balears no ha parlat amb Barcelona?*

—Home, li puc dir que el president Soler sí que ha tengut contactes telefònics... però això ho hauria de preguntar al president.

—*He sentit algun militant qualificat del PP balear expressar —en privat, això sí— la ràbia que li produïa el fet de no tenir majoria absoluta i, sobretot, la necessitat de pactar amb CiU. Creu que hi haurà reticències dins les bases del PP?*

—No. Les persones centrades i moderades del PP no feim cap tipus de comentari d'aquest estil. Al contrari, jo crec que és necessari que ens entenguem amb els nacionalismes amb els quals bevem de les mateixes fonts ideològiques i ens inspiram en els mateixos principis programàtics, com a partits de centre-dreta que som.

—*No massa coincidents, però, en el tema nacional.*

—El que passa és que ells són partits nacionalistes de la seva pròpia comunitat, mentre que el PP és un gran partit nacionalista que abasta tot Espanya, tota la nació espanyola.

—*Partit nacionalista espanyol?*

—Sí, i per això s'ha d'entendre perfectament amb un partit nacionalista basc, català o canari. Sense cap problema.

—*Sense ofegar les altres nacions que representen els altres partits nacionalistes?*

—De cap manera. Sense cap mena de voluntat ofegadora.

—*M'ha dit que cap membre del PP, i ha precisat: "centrat i moderat", està contra el pacte. Però i els qui no ho són, els qui no són centrats ni moderats?*

—No, no, vejam: tots els membres del PP,

**Joan Huguet és el president de Parlament balear i del PP a les Illes. Juntament amb el president Cristòfol Soler forma el tàndem que, amb la confiança de Madrid, ha d'afrontar la nova etapa del PP illenc. Els resultats del 3 de març a les Illes Balears els han reforçat davant el sector crític del partit.**

moderats i centrats o no moderats o no centrats, hauríem volgut un resultat millor, això és evident. Igual que el PSOE també l'hauria volgut per a ells, perquè ara és quan comencen a assaborir aquesta "agradable" derrota i quan s'adonen de com els amarga perquè veuen que han perdut.

—*El pacte amb CiU pot provocar que al PP li surti un grup crític per la dreta que, fins i tot, pugui trencar el partit?*

—No ho crec. Però en tot cas estic segur que seria un fet que vendria donat per la pròpia dinàmica social i seria normal. Ara, si vostè el que em demana és com està ara mateix el PP, li puc contestar que, sense cap mena de dubtes, està més cohesionat que mai.

—*Així com es diu que dins CiU hi ha reticències a un pacte amb el PP, vostè no observa reticències dins el PP?*

—És que nosaltres feim de la necessitat virtut. La necessitat és d'arribar a acords. I la virtut és de no posar cap entrebanc per aconseguir cobrir aquesta necessitat.

—*Està d'acord amb la política que ha portat a terme el president del PP català, el senyor Vidal-Quadras, tot i que sembla tan diferent a la que vostè duu en el PP de les Balears?*

—Crec que s'ha volgut transmetre aquesta imatge, que són polítiques diferents, però això no és pas la realitat. Jo tenc documents del senyor Vidal-Quadras sobre la Catalunya plural, que va ser el leitmotiv de la nostra política a Catalunya, i la veritat és que m'hi sent molt identificat.

—*No hi ha diferències?*

—Hi ha diferències perquè el PP de Catalunya no té la responsabilitat de formar govern. A més, la realitat d'aquí és diferent a la de Catalunya i, per tant, la nostra responsabilitat és governar d'acord amb la realitat de Balears. Per això pot semblar diferent, però el PP és el mateix aquí que a Catalunya.

—*Què li sembla el fet que Unió Valenciana, que governa amb el PP al País Valencià, ja hagi dit que si hi ha un pacte entre PP i CiU ells es desmarcaran del PP?*

—Em sap greu no contestar-li, però no tenc informació i no sé quin abast podria tenir aquest desmarcatge.

—*Dit d'una altra manera, un pacte del Partit Popular i CiU creu que podria afectar el PP valencià?*

—No ho sé, però no ho desig de cap de les maneres. Un pacte d'aquestes característiques pot beneficiar el desenvolupament autònom i les peculiaritats de cadascuna de les comu-

JOAN CELIA



nitats autònomes sense perdre gens de la seva personalitat. Per tant això és bo i saludable.

—*La nova majoria parlamentària —si finalment es produeix— farà més factible l'estatut fiscal per a Balears?*

—Jo diria que ha de ser factible, és necessari i és de justícia.

—*I la reforma de l'Estatut?*

—La reforma de l'Estatut ha de ser un gran pacte d'estat. Primer s'ha de concloure la primera fase d'assumpció de les 32 noves competències. Després el PP té plantejat en el seu programa una segona fase d'equiparació dels nivells competencials entre totes les comunitats autònomes. En aquest sentit crec que el pacte amb els nacionalistes, pel que fa al desenvolupament autonòmic, serà bo per a tot Espanya.

—*I tothom igual?*

—Tothom igual.

—*El congrés extraordinari del PP balear ja té data?*

—No. Seria un error ara que li digués res concret. De fet no ho tenc clar. Crec que m'entendrà perfectament si li dic que obrir ara un període congressual en qualsevol indret de tot el territori espanyol seria un error per part del PP. El congrés s'ha de celebrar entorn de l'estiu, poc abans o poc després, però sempre després que hagi acabat tota la negociació per formar govern. De cap manera podem fer coses, obrir nous fronts, que puguin despistar o distreure.

—*El tàndem Huguet-Soler és la direcció a Balears que vol la direcció del PP estatal?*

—Això ho hauria de demanar a ells. Si ho és me n'alegr, i si no ho és... doncs és la realitat que tenim aquí.

—*I els crítics. Creu que poden trencar el partit, a Balears?*

—Quan un partit polític fa un congrés en el qual hi ha una votació per aclamació, no man-

**“El senyor Cañellas continua essent diputat dins aquesta Cambra, continua essent el president del grup parlamentari popular de Balears... És a dir, que de passat res, està ben present. No sé si té un paper protagonista o no protagonista dins el PP de Balears. El que sí que li puc dir és el que jo faig i no m'he n'amag. No passa setmana sense despenjar el telèfon, almenys una vegada, per demanar-li consells i orientació. I li he d'agrair que sempre em doni consells, però com que és molt viu i molt hàbil sempre acaba dient: “No obstant, Joan, pensa que tu ets el president i ets tu qui ha de decidir.”**

quen els mitjans de comunicació i comentaristes que troben que no hi ha debat intern, que no hi ha democràcia, que hi ha cesarisme... i tot això que solen dir. Quan en un partit hi ha debat, opinions diverses, fins i tot dues o tres candidatures, la premsa diu que no hi ha unitat, que hi ha divisió, crisi total, que això se n'anirà en orris, aquí manca unitat... Malament d'una manera i malament d'una altra. Quan hi hagi el congrés del PP de Balears passarà el que hagi de passar i cregui'm si li dic que no em llevarà ni un minut de son. Hi vaig amb la voluntat decidida de fer una candidatura de renovació i integració, capaç d'assumir la responsabilitat de consolidar aquest projecte polític que és el PP i afrontar les eleccions de 1999 amb les màximes garanties de tornar a ser el partit majoritari per continuar governant. Aquest és l'objectiu.

—*No sembla que sigui possible la integració de tothom.*

—Jo intentaré la integració del major nombre d'allò que se'n diu “sensibilitats”. I si no és possible i en el congrés hi ha dues candidatures, i jo som elegit president —com esper i amb aquest objectiu treballaré—, el primer que faré serà brindar la integració de les altres candidatures que s'hi hagin pogut presentar. I ho faré perquè crec que el partit necessita l'esforç i l'ajuda de tothom. I si jo no surt elegit president, allà mateix em posaré a les ordres, amb fidelitat i lleialtat, del nou president.

—*Aquesta integració inclou també els sectors que tan visceralment s'han manifestat en contra de la política lingüística del Govern del president Soler?*

—Jo no sé si estan tan en contra o tan a favor. Som pocs i hem de debatre totes les qüestions. Un partit no és un pati de col·legi on l'al·lot que no se'n surt amb la seva es desvincula del joc dels altres. Un partit és una cosa més seriosa on l'enrabiada no hi val. Un partit es basa en el debat, en la discussió i una vegada presa la decisió, tots junts.

—*Per què sorgeixen ara aquests crítics a la política lingüística oficial del PP, quan durant dotze anys no havien dit res?*

—Supòs que per allò que diuen en castellà que a “*rio revuelto, ganancia de pescadores*”. El que passa és que el riu està en absoluta calma. I no solament està en calma, sinó que ha tengut el resultat que ha tengut. Fixi's que des del 3 de març ençà ja no se'n parla tant i fins i tot ja diuen que els crítics ja no en volen fer bandera... L'únic que puc dir és que me n'alegr molt perquè la llengua no és una cosa de plantejaments polítics, sinó d'estimació. Dur la llengua al debat polític és un greu error, perquè se passa de la racionalitat a la visceralitat i totes les decisions que es prenen amb les vísceres tenen sempre, sempre, males conseqüències. La llengua és un tema d'estimació, no d'imposició.

Miquel Payeras